

# Thiên Tình Sử

Trầm lắng

Nguyễn Văn Định



1. Nghe chẳng em, trong gió ru êm đêm, mãi vang  
2. Nghe xồn xao trong gió ru êm đêm, mãi vang



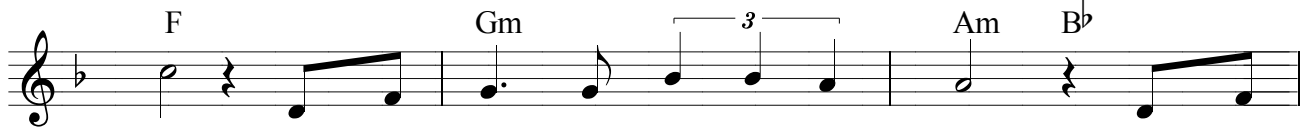
vọng ngàn đời Thiên Tình Sử; một chiều xưa, trên đường tới Can  
vọng từ đời cao Tinh Tinh Sử, lời yêu thương đang gửi đến nơi



vê, một người trai thân nát tan rã rời, vẫn âm  
nơi, của Người Yêu mang trái tim nhân hiên, vẫn âm



thâm mang Thập giá trên vai, về đôi cao, chịu chết cho người  
thâm mong lời đáp yêu thương. Nay em yêu mau đáp lại tình



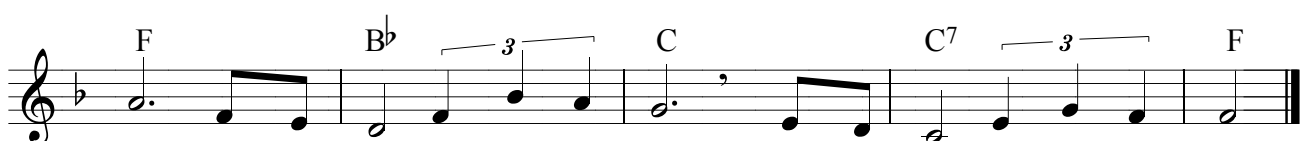
yêu. Người là ai! Em có biết chẳng em! Người là  
yêu! Đây em yêu! Em hãy bước lên đi! Vì tình



ai! Người là Chúa Ngôi Hai.  
yêu đòi đến đáp tình yêu.



ĐK. Chúa. Chúa là Tình Yêu luôn kêu mời Anh bước theo



Người; luôn kêu mời Em sống yêu thương; luôn kêu mời ta hãy thương nhau.